

L'ANC va a missa

Dm, 1/09/2015 per Ramon Bassas

[Roba estesa](#)

Diumenge passat, aprofitant la festa de sant Llop, a la seva [ermita](#) de Dosrius, els feligresos que assistien a missa van tenir la sorpresa de trobar-se amb un xicot (que no sé si després els va acompanyar) que els repartia uns papers. ¿Era un captaire? ¿Era un escolanet carregat amb l'última encíclica papal? ¿O els cants de la missa? No, era un militant de l'ANC, una organització que [avala](#) la candidatura de CiU i ERC a les properes eleccions autonòmiques, repartint un pamflet propagandístic.

Si l'acció ja és del tot irrespectuosa, els educats veïns que van tenir la deferència de prendre'n un es van trobar amb una enganyifa diria que gairebé digna d'excomunicació. El [pamflet](#) utilitza la imatge de diverses personalitats, ifins i tot el Papa!, per fer-los dir el que els convé, per treure frases fora de context i per simular una línia de continuïtat entre la Doctrina Social de l'Església, l'opinió d'aquestes persones i el debat actual sobre la independència. Òbviament favorable. Fins i tot es publiquen declaracions d'alguns morts, que suposo que han tret d'una sessió d'espiritisme. La resta de la filípica, maniquea, provocaria les arcades de qualsevol que tingui aversió al nacionalcatolicisme, en català o en castellà. Per sort, no hi ha ni una sola línia de la Bíblia ni molt menys, doncs, de Jesús a l'Evangeli. És lògic. El cristianisme va d'un altre rotllo. Bé, sí, diuen que l'amor a la pàtria és un manament. Jo diria que s'han equivocat de Bíblia, tot i que ni tinc res contra l'amor a la pàtria ni crec que això tingui res a veure, tampoc, amb la independència.

Que hi hagi cristians que estiguin a favor de la independència de Catalunya, de les rebaixes del Media Markt o de la dieta vegetariana (altres propagandes que em trobo pel carrer, sense que se'm fiquin a missa), em sembla tan bé com els que estan a favor de legalitzar el cannabis, de les promocions d'un *meublé* o de la matança del porc. Tot deuen ser coses molt lloables, però no tenen res a veure amb l'Evangeli. Ni amb el missatge del cristianisme el qual, per cert, convida els cristians a participar a la vida pública amb els instruments de la vida pública, no

amb coartades espirituals. Al Cèsar, el que és del Cèsar. Pagans entre pagans.

Parlant de pagans. ¿Sabria dir-me algú qui coi ha pagat aquests pamflets de vuit pàgines a quatricomia? ¿Ho considerarà el Tribunal de Comptes una despesa electoral? De les possibles respostes a aquestes preguntes potser sí que en parla, la Bíblia.

(Foto: ANC Dosrius)